

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 54. Judicij acta contra Northumbriæ ducem, aliosque instructa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

rare intendit, forte obstaculum ponat, Sæcul. XVI.
eo quod immodico studio Romanæ sedi A. C. 1553.
addictus totum negotium evertere, at-
que universum Regnum ex repentina
ejus adventu facile ad tumultus conci-
tare posset, cum aliunde Regno proscri-
ptus fuerit. Nihilominus in irritum ce-
cidere Gardineri fraudes, breve Po-
lus Legati Apostolici dignitate insignis
in Angliam venerat.

§. LIV.

*Judicij acta contra Northumbriæ Du-
cem, aliosque instructa.*

Interea Maria primas eo curas intende- *Thu. l. 15.*
bat, ut, priusquam Londinum in- *n. 2.*
grederetur, Northumbriæ Ducis caussa *Burnet p. 346. &*
discuteretur, eapropter decima octava *365,*
Mensis Augusti contra eum æque, ac *Sleid. l. 25.*
contra Northantoniæ Ducem, ac Var- *p. 928.*
vicensem Comitem quæstio haberi cæ-
perat, ipsaque Regina Nortfolciæ
Ducem judicij adversus hosce tres Prin-
cipes instituti Præsidem nominabat, eo-
quod supremus esset urbis Prætor, &
quamvis Senatus acta in eum instructa
nondum fuissent revocata, Regina ta-
men eidem condonati criminis literas
undecimo post die concesserat: Igitur
tres hi rei coram Judicibus fistuntur, at-
que inter ceteros primus Northumbriæ
Dux sciscitabatur, an ille Vir, qui nil

Q q 5

nisi

Sæc. XVI. nisi juxta Senatus decretum, ac Regii
A.C. 1553. sigilli auctoritatem aggressus est, jure
 tanquam perduellis ad mortem damnari
 possit? insuper quærebat, utrum illi, qui
 ejusdem cum eo facinoris consciæ sunt,
 imo pro illius executione mandata dede-
 runt, judices tamen esse valeant? Ad hæc
 post brevem deliberationem responsum,
 quod usurpata supremi Sigilli auctoritas
 nulla fit, minus vero hi, qui in illa confi-
 dunt, a læsa Majestatis poena propterea
 immunes esse valeant: de cetero autem ex
 præsentibus Judicibus nullus sit, qui de
 eodem crimine accusatus, vel damna-
 tus fuerit, & solus popularis rumor,
 aut levis accusatio obstatre haud possit,
 quominus illi Judicum officio fungi va-
 leant.

Cum ergo Dux utrumque suæ de-
 fensionis argumentum penitus eversum
 cerneret, haud ultra facinus suum ex-
 culare sollicitus crimen fatebatur, so-
 lam Reginæ clementiam implorans, cu-
 jus quoque exemplum sequebantur Nor-
 thantoniae Marchio, & Varvicensis Co-
 mes. Hi omnes tres, a Judicibus tan-
 quam perduellionis rei declarantur, ac
 postera die, Joannes Gattus, ejusque
 Frater, Andreas Dulejus, & Thomas
 Palmerius omnes quatuor Equestris Or-
 dinis Viri pariter mortis sententiam ex-
 ceperunt. Ex septem autem hisce reis
Curia

e p 9

Curia nonnisi tres, scilicet Ducem, Joan- Sæcul. XVI.
nem Gattum, & Thomam Palmerium A.C 1553.
capitali pœna plecti voluit: Igitur Vi-
gorniensis Episcopus (*) Ducem acce-
dere, ejusque animam ad extremam
cum morte luctam disponere jubetur,
apud quem etiam Dux suas noxas ex-
piabat, palam professus, quod nunquam
aliam, quam Romanæ Ecclesiæ fidem
in animo suo coluisse. Postea Northan-
toniæ Comes interrogatus declarabat,
quod nullum tumultus tempore publi-
cum munus exercuerit, sed venationi-
bus semper intentus hisce regni turbis
minime sese ingesserit. Hoc audito Var-
vicensis Comes natu major Ducis Fi-
lius ingenti animi constantia extremi
supplicii sententiam excepit, unice pe-
tens, ut omne æs suum alienum solve-
retur. Demum illis ad Turrim redu-
ctis altera die Andreas Dulejus, Ioan-
nes Gattus Prætorianorum Præfectus,
& Henricus ejus frater, necnon Ioan-
nes Palmerius ad mortem fuere damnati.

§. LV.

*Dux ad supplicium ductus, ac capite
plexus.*

Sleid. l. 25.

Hos inter primus Northumbriæ Dux p. 929.
capitali sententia damnatus die vi- Thu. l. c.
gesi p. 365. Burnet.

(*) Is erat Nicolaus Heath, qui postea Belcar. l. 26.
Eboracensis Archiepiscopus fuit renuntiatus. u. 38.